

Arkadaş Seçmek...

M. Said Arvas Hocadan Hatıralar...

Hazret-i Ömer buyuruyor ki: "Salih ve iyi bir arkadaşın yüzüne bakmak bile insanın üzüntülerini giderir ve onu ferahlandırır.

Biz insanlar, hayvanlar gibi yalnız başımıza yaşayamayız, beraberce yaşamak zorundayız, birbirimize muhtacız.

Hayvanlar yalnız yaşayabilirler, onların terziye, ayakkabıcıya, berbere, aşçıya ve buna benzer şeylere ihtiyaçları yoktur. Yakaladığı rızkını yiyebildiği kadar yer, geriye kalanı ise bırakır gider, o başka bir hayvana nasip olur. Demez ki; ben böyle taze eti nerede bulabilirim, iyisi mi buralardan ayrılmayayım, acıkınca yine yemeye başlarım... Tevekkülleri bizden fazladır. Her acıktığında rızkı gönderilir.

Biz, bir ekmek için en az otuz kişiye muhtacız. Tarla sahibine, ekene, biçene, harmanlayana, değirmenciye, fırıncıya ve bu aradaki nakliyecilere ihtiyacımız vardır.

Toplu yaşamak zorunda olduğumuzdan, arkadaş edinmek mecburiyetindeyiz. Hadis-i şerifte buyruluyor ki: "Cenab-ı Hak bir kuluna hayır murad ettiği zaman ona hayırlı arkadaşlar nasip eder."

Hazreti Ali (radiyallahü anh) buyuruyor ki: "Hayırlı arkadaş edinin, çünkü onlar hem dünyada hem de ahirette işinize yarar ve size yardımcı olur. Garip insan, arkadaşı olmayan insandır."

Arkadaş seçerken çok dikkatli olmalıyız. Çünkü insan, istese de istemese de zamanla arkadaşı gibi olur. Mevlânâ Celâleddin-i Rumi hazretleri Mesnevi kitabında buna işaret buyurur:

Cahiller meclisinden sen her zaman uzaklaş,

Dâima ariflerin mutlu semtine yaklaş.

Nâ ehil kişilerle yoldaşlık etme sakın.

Yere düşen bir maden paslanır yavaş yavaş...

İnsanların çoğu, arkadaşından şikâyet eder; "Bana, bunu yapacağını hiç tahmin etmemiştim. Ben olsaydım ona bunu yapar mıydım" gibi. Menfaate dayalı dostluklar, menfaat bitince biter.

Arkadaş seçimindeki pişmanlık, dünyadan daha çok ahirette meydana gelir. Bizim kıyamet günü insanların arasında rezil ve rüsva olmamıza ve neticede cehennemde yanmamıza sebep olur. Bunun için ne kadar pişmanlık duyacağımız ve üzüleceğimiz kıyamet günü daha iyi anlaşılır. Bunu Âyet-i kerimeden öğreniyoruz. (Furkan suresi 29) Meâlen buyruluyor ki: "Keşke ben falancayı arkadaş edinmeseydim."

Dünyadaki o sahte dostluk düşmanlığa dönüşür, birbirlerinin yakasına yapışırlar.

"İnsan, arkadaşının dini üzerindedir..." "Arkadaşını bana söyle, sana kim olduğunu söyleyeyim" atasözleri meşhurdur.

Hazret-i Ömer buyuruyor ki: "Salih ve iyi bir arkadaşın yüzüne bakmak bile insanın üzüntülerini giderir ve onu ferahlandırır.

Her şey para değildir. Birinin parası ne kadar çok olsa yine de, sıkıntılı zamanında onu teselli edecek, hasta olunca onu ziyaret edecek ve acısını paylaşacak birini arar, bulunca da çok huzur bulur. Para bunu temin edebilir mi?..

Arkadaş üç kısımdır: Birincisi gıda gibidir. (Hava, su ve diğeri yiyecekler gibi) onsuz olmaz. İkincisi ilaç gibidir, insan hasta olunca lazım olur, başka zamanlarda aranmaz. Üçüncüsü ise; hastalık gibidir, hiçbir zaman talep edilmez...

Kaynak: Türkiye Gazetesi Arşivi 11.06.2026